

на Косово. — Смерть Мурадова и неговъ характеръ. —
Постановленія и завоеванія Мурадова.

Мурадъ II, сынъ и наслѣдникъ на Султанъ Мухамеда Челеби, възлѣзе на Османскыя прѣстолъ въ цвѣта на възрастъж си, десетгодишенъ. Византійскыйтъ императоръ Мануилъ заплаши новыя Султанъ че ще избави стрика му Мустафа, побѣденъ съискатель и затворенъ въ Лемнось, ако му не даде залози за съюзничеството си младытъ князове, които Мухамедъ, баща имъ, му бѣше прѣдалъ да въспытава.

Тѣзь заплашванія са пріехж горделиво и са отхвърлихж като недостойны. Тогазь Мануилъ отвори тъмничната врата на Мустафа и Джунейда, които подписахж съ него единъ договоръ, чрѣзь който са задължаваше съискательтъ слѣдъ тържеството си да повърне Мануилу Калиполь и грѣцкытъ градове въ Тракия, въ Витинія и покрай Черно-Море.

Послѣ на чело на една грѣцка войска, избавенытъ плѣнницы са ухѣтихж къмъ Калиполь, който имъ отвори вратата си и скоро едно безброино множество отъ Тракійцы, Македонцы, Европейцы са набрахж подъ прѣпореца имъ. Всякы морскы градове по край Солунскыя Заливъ припознахж за господаръ съискателя Мустафа. И той пріемантъ радостно отъ градоветъ, прѣзь които минуваше, скоро пристигнах до една рѣтина при Едрене, която Турцытъ еще и днесъ наричатъ *Сазли-Дере*.

Мурадовытъ войскаре началствуваны отъ Баязидъ наша располагахж стана си въ сѣщата рѣтина. Мустафа са опжти самси помежду двѣтъ войскы и поздрави съ една рѣчь Еничерытъ. По гласа му сякы войскы минѣхж на негова страна а Баязида хванѣхж и убихж.

Джунейдъ оплашенъ да гледа какъ слѣдъ една таквазь побѣда, князьтъ са незанимаваше освенъ какъ да си отвърща въ новата побѣда, заради тъмничнытъ жестокости, които бѣ прѣтеглилъ, опыта са да испроси отъ Мурада прошка за издадничеството си съ едно издадничество, еще по-знаменито. Той поднесе Мураду не само да напусне за-